

VALSTYBINĖ MAISTO IR VETERINARIJOS TARNYBA

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijai

2020-10-14 Nr. B6-(1.9.)-2295
į 2020-10-08 Nr. 2D-3039(11.22 E)

DĖL ĮSTATYMŲ PAKEITIMŲ PROJEKTŲ DERINIMO

Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba (toliau – VMVT), išnagrinėjusi 2020-10-08 raštu 2D-3039(11.22 E) pateiktą derinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo projektą „Dėl Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo Nr. VIII-500 2, 4, 10 ir 12 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIIP-5169, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo Nr. VIII-500 2, 4, 10 ir 12 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIIP-5174, Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 310 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIIP-5171 ir Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 127 ir 346 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIIP-5170“ (toliau – Nutarimo projektas), iš esmės pritaria Nutarimo projekte suformuluotiems siūlymams nepritarti įstatymų projektams, tačiau teikia pastabas ir siūlymus dėl Nutarimo projekte išdėstytų argumentų.

VMVT siūlo Nutarimo projekto 1.3 papunktį papildyti argumentu, kad Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 14 punkte jau yra numatyta, kad žiauriu elgesiu su gyvūnu, jo kankinimu laikomas veisimas, sukeliant žalingas pasekmes gyvūnų sveikatai ir gerovei, todėl siūlymas papildyti Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 4 straipsnio 2 dalį yra perteklinis ir nesuderintas su esamu reglamentavimu. VMVT siūlo Nutarimo projekto 1.3 papunktyje išbraukti paskutinį sakinį. Iš Nutarimo projekto 1.3 papunkčio paskutinio sakinio formuluotės susidaro įspūdis, kad nurodyta nuostata netinkama tuo aspektu, kad apima visus gyvūnus, o ne tik gyvūnus augintinius, nors VMVT nuomone, siūloma Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo Nr. VIII-500 2, 4, 10 ir 12 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIIP-5169 (toliau – Projektas Nr. XIIIP-5169) 2 straipsnio 2 dalies nuostata (nevertinant jos tinkamumo ir reikalingumo) iš esmės turėtų būti taikoma ne tik gyvūnams augintiniams, tačiau visiems gyvūnams.

VMVT atkreipia dėmesį į Nutarimo projekto 1.4 papunktyje dėstomus argumentus, kad siūlomas pakeitimas „iškreiptų ir susiaurintų galiojantį reglamentavimą, nes šiuo metu privalomas ne tik veisimo veiklai naudojamų, bet visų kačių, šunų ar šėškų, perduodamų kitiems savininkams, ženklavimas ir registravimas Gyvūnų augintinių registre“. VMVT pažymi, kad, vadovaujantis šiuo metu galiojančiais teisės aktų reikalavimais, nėra privaloma ženklinti ir registruoti Gyvūnų augintinių registre (toliau – GAR) versliniam gyvūnų augintinių **veisimui naudojamų gyvūnų augintinių** (pareiga registruoti veisimui naudojamų gyvūnų augintinių ir jų palikuonių duomenis yra numatyta tik Veterinarijos reikalavimų gyvūnų augintinių veisėjams, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. liepos 30 d. įsakymu Nr. B1-508 „Dėl Veterinarijos reikalavimų gyvūnų augintinių veisėjams patvirtinimo“, 58 punkte, tačiau nesant įstatyme pareigos privalomai ženklinti ir registruoti GAR veisimui naudojamus gyvūnus augintinius, VMVT

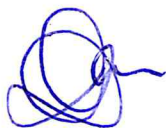

poįstatyminiame teisės akte negali nustatyti tokios pareigos), o privaloma ženklinti ir registruoti tik perduodamus gyvūnus augintinius. Vadovaujantis galiojančiais teisės aktais veisėjas, veisimui naudojantis savo išveistus gyvūnus augintinius arba gyvūnus augintinius, kuriuos įsigijo iki reikalavimo įsigyti tik suženklintą ir GAR registruotą gyvūną augintinį įsigaliojimo, neprivalo jų nei ženklinti mikroschema, nei registruoti GAR, ką būtent siūlo Projekto Nr. XIIIP-5169 rengėjai. VMVT taip pat pažymi, kad Nutarimo projekto 1.4 papunktyje minimas gyvūno augintinio pasas, kuriame nurodomi atitinkami duomenys apie gyvūno augintinio sveikatą, yra skirtas gyvūno augintinio (šuns, katės, šeško) nekomerciniam judėjimui tarp Europos Sąjungoje valstybių narių ir išvykstant į trečiąsias šalis, kurios pripažįsta gyvūno augintinio pasą tinkamu identifikavimo dokumentu, ir išduodamas gyvūno augintinio laikytojo prašymu, tačiau tai nėra privalomas dokumentas veisimui, todėl abejotini argumentai, kad duomenys apie sveikatą registruojami gyvūnų augintinio pase. VMVT atkreipia dėmesį, kad nurodytame pase yra įrašomi tik duomenys apie vakcinaciją, gydymą nuo parazitų, klinikinę apžiūrą prieš vežimą, tačiau nėra nurodomi duomenys apie gyvūno augintinio sveikatą, kiek tai susiję su veisimu. Be to, abejotinas argumentas, kad reikalavimas pateikti sveikatingumo pažymą gali mažinti gyvūnų laikytojų motyvaciją ženklinti ir registruoti gyvūnus. Projektu Nr. XIIIP-5169 siūloma nustatyti reikalavimą pateikti sveikatingumo pažymą **ne visiems gyvūnų laikytojams, o tik gyvūnų augintinių veisėjams, kurie registruoja veisimui naudojamus gyvūnus augintiniams**. VMVT nuomone, Nutarimo projekto 1.4 papunktyje galėtų būti nurodytas argumentas, kad gyvūnai augintiniai yra ne tik šunys, katės ar šeškai, bet visi estetiniais, bendravimo poreikiams tenkinti laikomi gyvūnai (pvz. akvariuminės žuvytės, jūrų kiaulytės, triušiai, papūgos ir pan.), todėl reikalavimas registruoti ir ženklinti kartu pateikiant sveikatingumo pažymą **visus veisimo veiklai naudojamus gyvūnus augintinius** įpareigotų ir akvariuminių žuvyčių, papūgėlių, jūrų kiaulyčių ir kitų gyvūnų augintinių veisėjus ženklinti, registruoti tokius gyvūnus augintinius, prieš tai gavus sveikatingumo pažymą, kas yra praktiškai neįmanoma kai kurių gyvūnų augintinių atveju (pvz., ar yra įmanoma suženklinti mikroschema smulkias akvariumines žuvytes, kas galėtų išduoti pažymą apie žuvyčių, papūgų, kanarėlių ar pan. sveikatą, patvirtinant, kad jie tinkami veisimui). Atsižvelgiant į Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 10 straipsnio 4 dalį, įpareigojančią registruoti ir ženklinti perduodamus kates, šunis ir šeškus, kelia abejones Projekto Nr. XIIIP-5169 nuostatos „kas pusmetį teikia informaciją apie visus veisimui naudojamus bei išveistus gyvūnus“ pagrįstumas ir reikalingumas.

VMVT siūlo Nutarimo projekto 1.5 papunktį papildyti argumentu, kad nėra aišku, kaip Projekto Nr. XIIIP-5169 4 straipsnio nuostata, kuria tikėtina rengėjai siekia užkirsti kelią nelegaliam versliniam gyvūnų augintinių veisimui, padės pasiekti norimus tikslus. Siūlomas draudimas tikrai suvaržys galimybes teisėtai gyvūnus augintinius veisiantiems asmenims juos realizuoti, todėl kyla pagrįstas klausimas, ar siūlomas draudimas proporcingas ir gali būti pateisinamas siekiamų tikslų požiūriu. Be to, toks draudimas neužkirs kelio asmenims prisidengiant dovanojimu perleisti net ir neteisėtai išvestus gyvūnus augintinius, kadangi siūloma drausti tik prekybą, bet ne visus gyvūno augintinio nuosavybės perleidimo būdus. Nėra aišku, ką reiškia sąvoka „lauko prekyba“, nes daugumoje turgaviečių (ypač rajonuose) ir yra įrengtos, kaip lauko aikštelės su pažymėtomis prekybos vietomis.

VMVT pažymi, kad Nutarimo projekto 4.1 papunkčio paskutiniame sakinyje vietoj Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 127 straipsnio 4 dalies turi būti nuoroda į Administracinių nusižengimų kodekso 127 straipsnio 4 dalį.

Direktorius

Darius Remeika

Rita Brinienė, el. p. rita.briniene@vmvt.lt